

פרשת ויצא ~ ה' כסלו תשפ"ה ~ גליון תפ"ח - שנה י"א

זהו כהתא בנה זמני

שאלות ותשובות

בספר הקדוש ליקוטי
מוהר"ן עפ"י ספה"ק
ליקוטי הלכות ועוד
ספרי תלמידי רבינו
הק' וכן לפי דברי צדיק
דורינו מודינו הרב
שליט"א

מס' נתיין לד:

היכל משה זאהל שרה

הגליון מוקדש לע"ג הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל
והטעם החשובה מדת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

~ המשך תורה ד' ח"א - "אנכי" ~

ד. רבנו הקדוש כותב כשאדם יודע שכל מאורעותיו הם לטובתו ואת הבחי' היא מעין עוה"ב, וזאת הבחי' אי אפשר להשיג אלא כשמעלה בחי' מלכות דקדושה מהגלות מבין העכו"ם (עי' שם באות ד'), איך זוכין להשיב המלוכה להקב"ה?

ואי אפשר להשיב המלוכה להקב"ה אלא ע"י וידידי דברים לפני ת"ח - ע"י מתקן ומעלה בחי' מלכות לשרשה, וזה פירוש "קחו עמכם דברים" (הושע י"ד), זה וידידי דברים זה בחי' מלכות כמו "נְבַר אַחַד לְדוֹר" (סנהדרין ח'), "נְבַר" לשון מנהיג ומושל - ושובו אל ה' היינו כנ"ל, "ושובו אל ה'" - שיתקנו ויעלו את ה"דברים" את בחי' "מלכות" בחי' "אלקים" אל ה' היינו כנ"ל. "בה" אהלל דבר באלקים אהלל דבר" היינו שידע שכל מאורעותיו כלם לטובתו ויברך על כל הדברים "הטוב והמטיב".

ה. מה נעשה כשידע שכל מאורעותיו הם לטובתו?

וכשידע כל זאת נקרא ידיעה שלימה, כי עיקר הדעת הוא אחדות חסדים וגבורות זה נקרא "דעת" היינו שלא יחלוק בין חסד לדין ויברך על כולם הטוב והמטיב וזה נקרא ה' אחד ושמו אחד" כמאמר חז"ל שלעתיד יהיה אחדות גמור שיהיה כלו הטוב והמטיב.

גילוי נורא מאחד מגדולי הפוסקים שליט"א בענין דעת קדשו של הצה"ח ר' שמעון שפירא זצוק"ל על צדיק דורינו שליט"א עיין עמוד 2



בקשותו
האחרונה
של הצה"ח
ר' שמעון
שפירא זצוק"ל

סיפור נורא הוד
שויה שעה
לפני הסתלקותו
עי' בעמוד 2

~ שבחו של צדיק ~

(מתוך ספר 'שבחו של צדיק' - ליקוט נפלא מדברי צדיקי הדורות זי"ע ועבי"א בגדולת נוראות רבינו הקדוש הננמ"ח זי"ע ועבי"א שליט"א הרה"ח רח"ש ראטנבערג שליט"א מחשובי חסידי ברסלב)

הצה"ק רבי ישכר דוב מבעלזא זי"ע ועבי"א

סיפר הרה"ח המופלג ר' חיים נטע כ"ץ זצ"ל מזקני וחשובי חסידי בעלזא, כי בהזדמנות נכנסו חסידים לחדרו של הרה"ק מהרי"ד מבעלזא זיע"א וראו על שלחנו את הספה"ק "ליקוטי מוהר"ן" והיה הדבר אצלם פלא עצום, נענה המהרי"ד ואמר להם: אל יפלא הדבר בעיניכם, שכן רבי נחמן היה קדוש עליון...

(שמעתי מפי הגה"ח ר' משה וועבער שליט"א דומ"ץ דחסידי בעלזא ב"ב)



ו. איך רבנו הק' מסמיך לזה את הפסוק "ה' אחד ושמו אחד"?

וזה "ה' אחד ושמו" - זה בחי' "אלקים" "מלכות" כמו שכתוב ויעש דוד "שם" (שמואל ב' ח') "אחד" גימ' "אהבה" היינו הן ה' שהוא רחמים והן "שמו" שהוא בחי' "אלקים" בחי' "דין" - כלה לטובתך מחמת אהבה שהקב"ה אוהב אותך - כמו שכתוב (משלי ג') "את אשר יאהב ה' יוכיח", וכתוב (עמוס ג') "רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה על כן אפקוד עליכם עונותיכם".

~ מילתא רבדיחותא ~

רבנו הקדוש הוהיר מאד על השמחה ואמר שמגדול התגברות המלחמה אי אפשר לשמוח רק ע"י 'מילתא דשמותא' ואמר שצריך שלשה תנאים לזה, א. לא לפגוע בשום בריה, ב. שלא יהיה ניבול פה ח"ו, ג. ולא לחשוב להתנאות בזה.

אתה רשע מרושע - כולם אומרים שאתה צדיק

מספרים על אחד מהצדיקים שלא היה רוצה לקבל פדיונות מפני שאמר שהוא לא צדיק ואינו ראוי לזה, אבל הרבנית כל פעם היתה מציקה לו שיקח הרי צריכים פרנסה, ופעם הגיע איזה עשיר ורצה לתת פדיון גדול ממש הון תועפות והצדיק הוזה לא רצה לקחת - פתאום נכנסה הרבנית וצעקה עליו "אתה רשע מרושע - כולם אומרים שאתה צדיק".

== >>> המשך הסיפורים מעמוד 8

הרב בעדני מאן לשבת על כסא - איך אפשר לשבת לפני המלך

ב' אלפים-תשמ"ט) סיפר ר' אברהם משה קימל הי"ו, נקדים לציין שכבר ידוע לכל מסכת קשריו הענקית וההערכה הבלתי ניתנת לתיאור של הרב בעדני זצוק"ל למורינו הרב שליט"א, הגם שהגיע אליו רבים וניסו להסיתו ולהרחיקו ממורינו הרב שליט"א לא שמע להם, ידוע עד כמה תמך במסירות נפש בקהילתנו הקדושה והיה ממש "אוהב שלום



ורודף שלום", בתקופה שהרב שליט"א היה במעצר בית בבאר יעקב, הרב שליט"א נדרש לעשות בדיקות רפואיות בבית החולים שערי צדק בירושלים, וכך בשמעו שמורינו הרב שליט"א יוצא לבית הרפואה הטריח את עצמו והיטלטל מהעיר בני ברק על מנת לבקר את הרב שליט"א. על מה שהיה קודם הפגישה סיפר נהגו של הרב בעדני זצוק"ל, הגעתי לבית החולים ביחד עם הרב בעדני ומשום מה לא מצאתי את החדר שהרב שליט"א שהה בו והכה לבואנו, התחלנו להסתובב ברגל במסדרונות בית החולים זמן רב, והרב בעדני ממרומי גילו (94) הלך במאמץ אדיר כשהוא מתנשף ומתאמץ והכל בכדי לבקר את הרב ברלנד שליט"א, להערכתי הסתובבנו שם קילומטר

וחצי עד שמצאנו את הרב שליט"א, הרב שליט"א ישב בחדר וחיכה לבואו של הרב בעדני, הרב בעדני נכנס לחדר ומיד ראיתי על פניו חולשה גדולה ואת המאמץ שהיה לו להגיע לרב שליט"א, הוא היה נראה ממש חלש, הצעתי לרב בעדני שישב על הכסא הסמוך לרב אבל הרב בעדני סירב והתחיל לדבר עם הרב שליט"א, לא יכולתי לראות את הקושי של הרב בעדני והפצרותי בו שוב ושוב במהלך הפגישה "שהרב ישב, הרב הלך הרבה והתאמץ בשביל לבוא הנה..." ושוב הרב בעדני מאן לשבת על הכסא, כך כמה פעמים במהלך הפגישה, בפעם החמישית לאחר שכבר לחצתי והתחננתי הרבה בפני הרב בעדני שישב על הכסא הוא אמר לי בלשון הזאת: "איך אפשר לשבת לפני המלך?! כששמעתי את המשפט הנורא הזה יוצא מפי קדשו של מרן הרב בעדני שידו עד כמה היה רחוק מגינוני שקר וכבוד לא יכולתי לעמוד מנגד ונתתי לו לעמוד, לבסוף הרב שליט"א קיצר מאד בפגישה שארכה כדקה בלבד כנראה שהרב שליט"א לא רצה להטריח את הרב בעדני לעמוד זמן רב. אנחנו שעומדים זמן רב בתפילות עם הרב שליט"א וכל כך רוצים לשבת ולחלץ העצמות, נזכור תמיד בדיבורו של הרב בעדני "איך אפשר לשבת לפני המלך?!" ובפרט שהרב שליט"א ממרומי גילו ומצבו הרפואי על פי רוב עומד כל התפילה, ואילו אנו הצעירים והבריאים ברוך השם מוצאים את עצמנו מחפשים כסא לשבת (מתוך ספר פלא עליון עמוד 113).

סיפור נורא שהיה שעה לפני הסתלקותו של הצה"ח ר' שמעון שפירא זצוק"ל

ב' אלפים-תש"ג) ממש סמוך להסתלקותו ביקש מבתו תחי' שרוצה לדבר דחוף עם הגאון ר' משה ברנסדורפר שליט"א ומכיון שהגאון הנ"ל הוא עכשיו בחו"ל התקשרו אליו בטלפון ובין כך ר' שמעון כבר התעלף והגאון הנ"ל ביקש שישומו שפופרת הטלפון לאזנו ודיבר כמה מילים עם ר' שמעון זצוק"ל ואח"כ כבר היה יציאת נשמה, ולתמיהת המשפחה מה דיבר איתו סיפר ר' משה סיפור נורא זה, לפני כמה שנים אמר לו ר' שמעון זצוק"ל דע לך שהחתומה שהחתומי אותי נגד הרה"צ ר' אליעזר ברלנד שליט"א זה היה בכפיה שלא ברצוני וממש מררו לי את חיי עד שהוכרתי לחתום נגד רצוני, ועכשיו שקיבלתי הטלפון הבנתי שהוא רוצה להזכיר לי מה שאמר לי והודעתי לו שאני זוכר זאת

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"ג הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל וזאתו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

פרשת ויצא ~ ה' כסלו תשפ"ה ~ גליון תפ"ח - שנה י"א

שפ"י"ד אמר נהמני

(מ"מרא דרב"א במסכת נדרים דף נ"ד ע"ב)

שאלות ותשובות בפירוש רש"י על פרשת השבוע
לקוחים מהספר "משה שפיר קאמרת"

מי שמעוניין בשאלות מתחילת הפרשה אפשר לקבל בישיבת ברסלב עיר העתיקה וכן אצל הרב אהרן שושן הי"ו בחצר ביהמ"ד ברחוב עירו הנביא

בג. "אין זה כי אם בית אלקים", מה משמיענו בזה? (כי היה צריך לכתוב בלשון חיוב "זה בית אלקים", ומוה שכתוב בלשון שליל "אין זה כי אם בית אלקים" הרי יש בזה כוונה - עפ"י משכיל לדוד).

אמר רבי אלעזר בשם ר' יוסי בן זמרא הסולם הזה עומד בבאר שבע ואמצע שיפועו מגיע כנגד בית המקדש, שבאר שבע עומד בדרומה של יהודה, וירושלם בצפונה בגבול שבין יהודה ובנימין, ובית קל היה בצפון של נחלת בנימין ובין בני יוסף, נמצא, סולם שרגליו בבאר שבע וראשו בבית קל מגיע שיפועו נגד ירושלם, וכלפי (וכנגד) שאמרו רבותינו זכרונם לברכה שאמר הקב"ה צדיק זה בא לבית מלוני ויפטר בלא לינה, ועוד אמרו (כלומר עוד קשה) יעקב קראה לירושלם בית קל, וזו (הבית קל המוזכרת כאן) לוד היא ולא ירושלם (כדכתיב ויקרא שם המקום בית קל ואולם לוד שם העיר וגו'), ומהיכן למדו כן (שיעקב קרא לירושלם בית קל) אומר אני שנעקר הר המוריה ובא לכאן (ללוד) וזו היא קפיצת הארץ האמורה ב(פרק) שחיתת חולין (חולין דף צ"א:); שבא בית המקדש לקראתו עד בית אל וזהו ויפגע במקום, (ועכשיו מיושב לשון הפסוק "אין זה כי אם בית אלקים" כלומר אין זה מה שהייתי סבור שהוא לוד "כי אם בית אלקים" לפי שנעקר ביהמ"ק ובא לכאן - עפ"י משכיל לדוד).

כד. ואם תאמר וכשעבר יעקב על בית המקדש, מדוע לא עכבו שם?

איהו לא יחיב ליביה (הוא לא שם לב) להתפלל במקום שהתפללו אבותיו, ומן השמים יעכבוהו? איהו עד חרן אזל (הוא עד חרן הלך) כדאמרינן בפרק גיד הנשה, וקרא מוכיח "וילך חרנה", כי מטא לחרן (כשהגיע לחרן) אמר אפשר שעברתי על מקום שהתפללו אבותי ולא התפללתי בו, יהב דעתיה למהדר (נתן דעתו לחזור) וחזר עד בית אל, וקפצה לו הארץ.

כה. "מה נורא המקום הזה", מה הכוונה?

תרגום "מה דחילו אתרא הדין", (רש"י הוצרך להביא התרגום כדי שלא תטעה לומר ש"המקום" פירושו "הקב"ה" לכן מביא התרגום שהוא מפרש "מקום" - "אתרא" - שפתי חכמים).

כו. מה הוא לשון "דחילו"? (זה שכתוב "דחילו" עם וא"ו ולא "דחיל" שהוא משמע לשון "רבים" - שפתי חכמים).

"דחילו" - שם דבר הוא, כמו "סוכלתנו" (שהוא תרגום של "תבונה" - שמות ל"א ג'), ו"כסו" למלבש (שהוא תרגום של "בגד" ללבוש - להלן פסוק כ', וא"כ שמע מינה שדרך התרגום כן לכתוב עם וא"ו ואע"פ שזה "שם דבר" - שפתי חכמים).

כז. "וזה שער השמים", מה הכוונה?

(א) מקום תפילה, לעלות תפילתם השמימה. (ב) ומדרשו שבית המקדש של מעלה מכוון כנגד בית המקדש של מטה, (וכך אמר, זה שבארץ הוא בית אלקים, וזה שכנגדו הוא שער השמים - גור אריה).

כח. "וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי וגו', מה כיוון יעקב בזה?

אם ישמור לי הבטחות הללו שהבטיחני להיות עמדי כמו שאמר לי "והנה אנכי עמך", (ואע"פ שהקב"ה כבר הבטיח אותו, אבל עכ"ז היה ירא שמא יגרום החטא או נתמעטו זכויותיו כמו שאמר "קטנתי מכל החסדים" ולפיכך אמר שאם עכ"פ יקיים השי"ת הבטחתו ולא יגרום החטא וע"ז היה נודר - עפ"י גור אריה).

כט. "ושמרני בדרך הזה", היכן הבטיח לו הקב"ה זאת? כמו שאמר לו "ושמרתך בכל אשר תלך" (לעיל פסוק ט"ו).

ל. "ונתן לי לחם לאכול" היכן הבטיח לו הקב"ה זאת? כמו שאמר "כי לא אעזבך", והמבקש לחם קרוי נעזב, שנאמר "ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם".

לא. "ושבתי בשלום אל בית אבי", היכן הבטיחו הקב"ה? כמו שאמר לי "והשיבותיך אל האדמה".

לב. "ושבתי בשלום" וגו', למה כתוב "בשלום"? (הרי פשוט הוא שאם הקב"ה ישמרהו עד שובו הרי הוא כבר "בשלום" - עפ"י משכיל לדוד).

"בשלום" - מן החטא, שלא אלמד מדרכי לבן.

לג. "והיה ה' לי לאלהים", מה כיוון יעקב בזה? (כי בודאי אין הכוונה שזהו הנדר, שח"ו לומר שהוא היה נודר שכאשר יקיים ההבטחה יהיה השי"ת לו לאלקים, שבוודאי בין יקיים בין לא יקיים תמיד השי"ת הוא לאלקים - עפ"י גור אריה ובאר מים חיים).
"והיה ה' לי לאלקים" - שיחול שמו מתחילה ועד סוף, שלא ימצא פסול בזרעי, (וגם זה מהתנאי [אם יעשה לי גם זאת שיחול שמו עלי וכו'] ועיקר הנדר מתחיל מ"והאבן הזאת" וגו' - עפ"י גור אריה ובאר מים חיים).

לד. היכן הבטיחו הקב"ה זאת שלא ימצא פסול בזרעו? כמו שאמר "אשר דברתי לך", והבטחה זו הבטיח לאברהם שנאמר "להיות לך לאלהים ולזרעך אחריו" (זרעך המיוחס שלא ימצא שום פסול).

לה. "והאבן הזאת אשר שמתו מצבה יהיה בית אלהים" וגו', למה כתוב "והאבן" עם וא"ו? (שלאו) היא מיותרת שהרי כאן הוא הנדר שנדר לעשות להשי"ת היה צריך לכתוב בלי וא"ו החיבור - עפ"י ר"א מורח"י).

כך מפורש וי"ו זו של "והאבן", אם תעשה לי את אלה, ואף אני אעשה זאת, (שהו"ו הוא במקום מלת אף וכאילו אמר "אף האבן הזאת יהיה לי בית אלקים", שפירושו אף אני אעשה זאת שהאבן הזאת יהיה בית אלקים - עפ"י ר"א מורח"י).

לו. "והאבן הזאת אשר שמתו מצבה יהיה בית אלקים", מה יעשה יעקב?

כתרגומו "אהי פלח עלה קדם ה'", (נאיה עובד עליה לפני ה') כלומר שאקריב שם קרבנות - עפ"י משכיל לדוד).

לז. היכן מפורש בתורה שקיים יעקב הנדר הזה?

וכן עשה בשוכו מפרש ארם כשאמר לו "קום עלה בית אל" (ל"ה י"ד), מה נאמר שם "ויצב יעקב מצבה ויסך עליה נסך" וגו' (ל"ה י"ד).

לח. "וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם", מה הוא הלשון "וישא יעקב" וגו'?

משנתבשר בשורה טובה, שהובטח בשמירה, נשא לבו את רגליו ונעשה קל ללכת, כך מפורש בבראשית רבה.

למ. "כי מן הבאר ההיא ישקו העדרים", מה פירושו?

משקים הרועים את העדרים, (פירוש מילת "ישקו" הוא לשון הוה, וכן "ונאספו" ו"גללו" אע"פ שהם בלשון עתיד, כי הי"ד של "ישקו" הוא כמו הי"ד של "ככה יעשה איוב כל הימים [איוב א' ה'], שפירושו כן היה עושה תמיד [ראה רש"י שמות ט"ו א'], וכן כאן "ישקו" פירושו היו משקים והיו נאספים והיו גוללים תמיד, ונכתבו לשון עתיד מפני שהדבר ההוה תמיד נופל בו לשון עתיד ולשון עבר - עפ"י ר"א מורח"י).

מ. למה לא כתוב "מי ישקה את העדרים" שהרועים משקים את העדרים?

והמקרא דיבר בלשון קצרה, (עי' שי למורא).

מא. "ונאספו שמה כל העדרים", מה פירוש "ונאספו"? רגילים היו להתאסף.

מב. למה היו מתאספים?

לפי שהיתה האבן גדולה, (וכאילו אמר הכתוב ולמה היו רובצים שם שלשה העדרים יחד מפני ששם היו נאספים תמיד, ולמה היו נאספים, לפי שהאבן גדולה על פי הבאר וצריך אנשים רבים שיגללוה - עפ"י ר"א מורח"י).

מג. "וגללו את האבן מעל פי הבאר", מה הכוונה "וגללו"?

וגוללין - ותרגומו "ומגנדיין".

מד. א"כ למה כתוב "וגללו" שהוא לשון עבר?

כל לשון "הוה" משתנה לדבר בלשון עתיד ובלשון עבר, לפי שכל דבר ההוה תמיד כבר היה ועתיד להיות.

מה. "והשיבו את האבן", מה הכוונה "והשיבו"?

תרגומו "ומתיבין" (לשון הוה - באר מים חיים).

מו. "והנה רחל באה עם הצאן", מה למדין מזה שהטעם הוא באל"ף? (טעם ה'מרכא הוא תחת האל"ף).

הטעם באלף - ותרגומו 'אתיא' (-באה עכשיו).

מז. ולהלן בפסוק מ' "ורחל באה" הטעם הוא תחת הבי"ת, מדוע ומה פירושו?

"ורחל באה" הטעם למעלה בבי"ת - ותרגומו 'אתת' (-באה כבר). הראשון לשון "עושה", והשני לשון "עשתה", (וראה פירש"י בפרשת לך ט"ו י"ז ביאור על זה).

מח. "ויאמר הן עוד היום גדול" וגו', מה אמר להם יעקב בזה?

לפי שראה אותם רובצים, כסבור לאסוף המקנה הביתה ולא ירעו עוד, אמר להן "הן עוד היום גדול". כלומר אם שכירי יום אתם, לא שלמתם פעולת היום, ואם הבהמות שלכם אעפ"כ לא עת האסף המקנה וגו'.

מט. "ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים" וגו', מה השיבו לו הרועים בזה?

לא נוכל להשקות לפי שהאבן גדולה.

נ. "וגללו את האבן", מה הכוונה כאן "וגללו"?

'וגללו' - זה מתרגם "ויגנדיין" לפי שהוא לשון עתיד, (לא כמו "וגללו" שבפסוק ג' שהוא מתרגם "ומגנדיין" לשון הוה - עפ"י ר"א מורח"י).

נא. "ויגש יעקב ויגל את האבן" וגו', מה משמיענו בזה? (שכתוב לשון "ויגל" ולא כתוב "ויגללו" מלשון גלגול - עפ"י ר"א מורח"י).

"ויגל" - כאדם שמעביר את הפקק מעל צלוחית, להודיע שכווחו גדול, (עי' עוד שי למורא בשם הבנת המקרא שהדיוק הוא מזה שכתוב "ויגש יעקב" עיי"ש).



תפילות ממזרינו הרב שליט"א
(מתוך רבבות התפילות)

רבוננו של עולם כל יכול אשר לא יבצר ממך מזימה (בעמדי כאן על הציון הקדוש והנורא של) בזכות יוסף הצדיק (ברטט ובויע בחיל חלחלה ורעדה) שזכה לעצם את עיניו יומם ולילה, ולעמד בנסיונות הנוראים ביותר שבועולם שלש עשרה שנה, שנה בבית פוטיפרע ושתיים עשרה שנה בבית הסהר, ולא לפתח את עיניו אפלו פעם אחת, ועל ידי זה זכה לקדש את אויר כל העולם, עד שקדשים קלים נאכלים בשילה בכל מקום, אפלו בחלל העולם. אנא רחום וחונן כל יכול, זכני בזכות יוסף הצדיק לשפך לבי כמים לפניך, ומעתה אזכה בזכותו גם בן לשמר את עיני לגמרי, ולא לראות יותר שום אשה זרה חם ושלום, ולא שום דבר בעולם, ולא תהיה לי יותר שום ראיה אפלו בכהרף עין, ואזכה כעת בזכות (שהנני משתטח כעת על ציונו הקדוש והנורא של) יוסף הצדיק, אזכה שאיזה שהוא נצוץ מיוסף הצדיק יתעבר בי כעת, ובכח אותו נצוץ אזכה גם בן להיות שומר עינים בתכלית, ולסתם עיני לגמרי מחיוו דהאי עלמא, ובזכות זה אזכה גם בן להגיע ממש למדרגת יוסף הצדיק.

אנא רחום וחונן כל יכול אשר לא יבצר ממך מזימה, בזכות יוסף הצדיק אשר הוא באמת חי וקיים יותר מאשר אנחנו, והוא בכחו האין סופי יכול להגן על כל הדורות, שלגו ושל ימות המשיח וגם של תחית המתים, אשר "הים ראה וינס הירדן יסב לאחור", וכל מימות העולם, המחבלים והמקטרגים בלם נסים ונדרחים מפניו, ואין שום אדם בעולם ושום יצור בעולם שיוכל לעמד כנגדו, כמו שאומרת הגמרא (בסוטה לו.) שבשהלכו בני ישראל מהגלגל אל שכם, שום אדם ושום בריה בעולם לא יכלו לעמד בפניהם, לא אשה בכשפיה ולא מחבל בתחבולותיו, וכמו שכתוב, בא וראה כמה נסים נעשו באותו היום עברו ישראל את הירדן, ובאו להר גריזים ולהר עיבל יותר משישים מיל, ואין כל בריה יכולה לעמד בפניהם, וכל העומד בפניהם מיד נתרו, שנאמר "את אימתי אשלח לפניך והמתי את כל העם אשר תבא בהם", ואומר "תפל עליהם אימתי ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך ה' עד יעבר עם זו קניתי, תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת ה' מקדש אדני בוננו ידך", ויתקים בנו הפסוק "ושלחתי את הצרעה לפניך", אמר רבי שמעון בן לקיש על שפת הירדן עמדה וזרקה בהם מרה, רב פפא אמר שתי צרעות היו, אחת שהלכה עם משה וזרקה מרה בסיוח ועוג, ואחת שעברה עם יהושע. ובזכות יוסף הצדיק שהוא חי וקיים, שאנו באים אליו כעת במסירות נפש אין סופית דלית מחשבה תפיסא תמן כלל, נזכה מיד כעת בזכותו, בביאת ינון ובכנין בית המקדש כהרף עין, אמן נצח סלה ועד.

צדיק מושל יראת אלקים

כי הנה הכלל כי הממשלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו כמו שדרשו חז"ל "צדיק מושל וכו'
מי מושל בי - צדיק. וזהו בחינת "יוסף הוא השליט" (ליקוטי מוהר"ן ל"ד ח"א).

הצה"ק ר' אהרן צבי רומפלער זצוק"ל רב דק"ק תהלות ישראל - (ליום היארצייט כ"ז מרחשון)

כמה סיפורים על רביקותו העצומה בצדיק דורינו ועל השגתו בגדולת נוראות של הרב שליט"א (מספר צדיק מושל עמ' ל"ג)

ב' אלפים-תשמ"ח) סיפר ר' א. ב. הי"ו, לפני כמה שנים הרב אהרן צבי רומפלער זצ"ל ביקש שאלך אל הרב שליט"א ואמסור לו שם של אשה שהיתה כבר במצב אנוש על סף גסיסה, ואמר הרב רומפלער - "רבי לייזער הוא פוסק בדיני נפשות למעלה לכן כדאי שתלך אליו".

סיפר מקורבו ר' חיים הי"ו, סיפר לי הרב אהרן צבי רומפלער זצ"ל בסביבות שנת תשל"ג הגיע לחו"ל הרה"ח רבי לייזער ברלנד שליט"א, ביקשו ממורינו הרב שליט"א שם למסור שיעור הוא מסר שיעור והציבור התפעל, כשמורינו הרב שליט"א ראה שמתפעלים ממנו הוא חלץ נעל והעיף אותה על הארון, אנשים אמרו - נכון גאון, אבל משוגע. אבל אני תפסתי את העבודה שלו של הסתרה העצומה אף על ידי בזיונות גדולים, ומאז אני כבר עוקב אחריו ארבעים שנה.

אמר לי הרב ר' אהרן צבי רומפלער זצוק"ל התפקיד שלי הוא לשמור ולגדור פרצות בעם ישראל, וגם לייצג לאנשים עצות טובות, אבל ישועות ומופתים בשביל זה צריך ללכת לרבי לייזער ברלנד (מקורבו ר' חיים הנ"ל).

סיפר ר' א. ב. הי"ו, בברית לבני הצעיר הרב שליט"א היה סנדק והמוהל היה ר' אהרן צבי רומפלער זצ"ל, אחרי הברית כשהרב שליט"א כבר יצא ר' אהרן צבי רומפלער רץ אחריו ברחוב לקבל ברכה (ואמרו מקורביו שמעולם לא ראו אותו רץ כך), ואחר כך ספרה הרבנית של הרב רומפלער שבעלה אמר לה שכזה אור שראה בברית הזו עם הרב שליט"א הוא לא ראה מימיו.

סיפר ר' אהרן י. ט. הי"ו מתלמידי הרב רומפלער, היה לי כמה תמיהות על הנהגת הרב שליט"א ושאלתי את זה את הרב רומפלער, והשיב לי - מה אתה מבין בצדיקים?

הרב רומפלער זצ"ל אמר לי בתקופה האחרונה כמה פעמים בליל שבת שנלך לאולם התפילות אצל מורינו הרב שליט"א ונסתכל עליו ונחזור (תלמידו המובהק ר' יוסף הי"ו).

אמר לי ר' אהרן צבי רומפלער ז"ל שהוא שמח בכך שהיו כמה רבנים גדולים שכמעט הלכו אחר ההטעיה שהטעו רבים בעלילות השוא נגד רבי לייזער ברלנד, והוא הצליח למנוע אותם מהטעות ולהראות שהכל עלילות שוא ושקר גמור והכל רדיפה של שנאה וקנאה (מקורבו ר' חיים הי"ו).

מספר ר' י. ב. הי"ו שהיה בחור בישיבת 'יקירי ירושלים', הציעו לי שידוך, ולפני שרצינו לסגור סיפרה הנערה שיהיה לה כמה אחים עם תסמונת דאון, אני מאד חששתי לסגור כזה שידוך, חבר אחד המליץ לי ללכת לשאול את הרב ברלנד שליט"א, הלכנו לאולם התפילות ובין מנחה למעריב נגשתי אליו ושאלתי, הרב ברלנד שליט"א אמר - זה השידוך שלך ואני לוקח את כל האחריות שיהיו לך ילדים בריאים, יצאנו משם אבל אז חששתי איך אוכל לומר לראש ישיבה שהלכתי לרב של ברסלב? אז בדרך הלכנו לביתו של ר' אהרן צבי רומפלער ואמרתי לו את הענין ולא אמרתי לו ששאלתי את הרב ברלנד, הרב רומפלער אמר שזה שאלה מאד קשה, ואז אמרתי לו ששאלתי את הרב ברלנד והוא אמר לי שזה השידוך, הרב רומפלער קם מהכסא ואמר - שאלת את הרב ברלנד? אז שאלת את האורים ותומים של הדור קודש הקדשים ואתה בא אלי? אני כלום, אני עפר ואפר תחת כפות רגליו, שאלת את האורים ותומים של הדור ויש לך תשובה, אני לא זוכר כמה שנים שאני לידו שהוא כך התבטל לפני מישוהו.



בתקופה האחרונה לימי חייו הקדושים אמר מורינו הרב רומפלער "אני מודה להשם יתברך שוכיתי להשאר חזק אם האמת עם רבי אליעזר ברלנד שליט"א ולא הצליחו להטעות אותי נגדו" (מותיקי המקורבים ר' ש' הי"ו).

סיפר הרב שמואל ש. שליט"א, בהושענא רבא תש"פ כחודש לפני פטירתו דיבר ברבים שצריכים הרבה רחמים בשנה זאת תש"פ, כי הולך להיות שנה מאד קשה עם דינים לא פשוטים, לאחר מכן אמר לגבאו - "אולי רבי לייזער ווכל להמתיק זאת".

סיפר הרב שמואל ש. שליט"א, בהושענא רבא תש"פ כחודש לפני פטירתו דיבר ברבים שצריכים הרבה רחמים בשנה זאת תש"פ, כי הולך להיות שנה מאד קשה עם דינים לא פשוטים, לאחר מכן אמר לגבאו - "אולי רבי לייזער ווכל להמתיק זאת".

הכלב רץ אחרי הרב שליט"א בנביחות רמות

ב' אלפים-תש"נ) סיפר אחד מתלמידי הרב שליט"א, לפני כ-15 שנה הלכתי עם הרב שליט"א בחזור לבד מבית הכנסת בעידו הנביא לפתע הגיח מאחד הסמטאות כלב שחור ענק ורץ לכיוון הרב שליט"א בנביחות גדולות ורמות,

הוא מתקרב עד אלינו ולא מפסיק לנבוח, אני נדחקתי לכיוונו של הרב שליט"א כבן הנאחו בסינר אמו, אני רואה שהרב שליט"א נהפך להיות כמו אש להבה ומסתכל למעלה לא לכיוון של הכלב ואמר לו את המילים הבאות: מה אני יעשה שדברת כל כך הרבה לשון הרע, הפכו אותך לכלב, המשכנו ללכת והכלב המשיך לנבוח עד שהתרחק, ואז הבנתי שזו הייתה נשמה שבקשה מהרב שליט"א תיקון, והרב שליט"א אמר לו שזה בעוון לשון הרע, מסתבר שאחר כך הרב פעל לתיקון שלו בדרכים אחרות, אבל לעצמנו נלמד כמה עלינו להתרחק ולהזהר כדיבור לשון הרע (מתוך ספר פלא עליון עמוד 223).

2 >>> המשך הסיפורים לעיל בעמוד

~ מכתב זעקה גדולה מכאב לבו המהור של הרב שליט"א בענין פגעי הטכנולוגיה ~

י"ח חשון תשפ"ה יארצייט של רבי ישראל אודסר
ור' הירש ליב ליפל י"ט חשון

לשבר את כל הכלים החדשים, ולא להתחבר עם חברים רעים שמשתמשים באלו מכשירי התועבה, ולא להקליט שום שירים מהאינטרנט ולא משום כלי אסור,

באים אנו לכל אנ"ש שיחי' לשמר על ילדיהם שלא יקליטו ולא יאזינו לשירים שאינם ראויים לנו ושהם שירי תועבה נגד ההלכה, וכל אבא ואמא לא יישנו ולא יאכלו עד שידעו נאמנה ובכרור אילו מכשירים מחזיקים ילדיהם ולא לסמך על המראה התמים שלהם כי רבות מחשבות בלב איש ומתחת לפנים התמימות רובץ יצה"ר עצום ונורא כמו תמנון עם מליוני ואלפי זרועות שלוכד כל מי שנמצא בסביבתו ולא מותיר לו שום קורטוב של חיים ומוציץ את דמו נפשו רוחו ונשמתו חיה יחידה שלו והופך את כל מהות המקורב למהותו מהות של נחש ואינו פוסח על אף אחד ולוכד אלפים ורבבות נשמות ברשתו מדי יום ביומו.



ולכן על כל אב ואם אח ואחות לעמוד כגבורים במלחמת היצר ונגד כל התועבות הנוראות אשר מתפשטים ופושטים ופורשים ללבם של כל נער ונערה ושום מחיצה שנבנה לא נוכל לעצור את גודל ההתדרדרות ועצמת השטפון הנורא של הסט"א ששוטף כל חלקה טובה שאינה מצמיחה יותר לעולם, ולכן חוב על כל ההורים שיחי' אבא ואמא לצאת חוצץ ולהשיב מלחמה השערה מול כל מיני נסיונות של הסט"א שאינה פוסחת על שום אח ואחות ולא על שום אב ואם וצריך להשיב מלחמה השערה ולהלחם עד כלות הנפש עד מפת הדם האחרונה

בברכת התורה
אליעזר ברלנד

דיבורים קדושים בוערים כלפידים ועובדות וסיפורים מצדיקי הדורות
ומרבינו הקדוש והנורא הנחל נובע מקור חכמה זי"ע ועכ"א ותלמידיו הקדושים
ובפרט מצדיק דורינו מורינו הרב שליט"א
בענין שמירת גחלת החינוך המהור בלי שום תערובות זרים ה"ו



"להגיד שבחו של אהרן שלא שינה"

הגה"ק רבי אהרן קוטלר זצוק"ל

ידוע ומפורסם שהצה"ק ר' יואל מסאטמאר זי"ע ועכ"א הספידו בבכיות נוראות, וכל זה מפני



שהגה"ק ר' אהרן קוטלר זצוק"ל לחם בעוז ובגבורה על החינוך המהור שלא להכניס שום לימודים זרים בתוך היכלי התורה, והצה"ק מסאטמאר המריח עצמו לנסוע להלווייתו בלייקווד והספידו בהספד תמרורים וצעק "להגיד שבחו של אהרן שלא שינה" (ואע"פ שהיה מחולק עמו בדעות בענין השתתפות לבחירות החשיב מאוד עוצם קדושתו וצדקתו ועמידתו האיתנה על הומת היהדות).

יש לציין שסיפר הצה"ח ר' יוסף ציינוורט זצ"ל שהרה"ק מסאטמאר בכה בהספד זה בככי תמרורים כמו תינוק.